

MESAZHI PASKAL
i Fort Lumturisë së Tij, Mitropolitit Tikon

**Klerikëve të Vyer, Monahëve Perëndi-dashës dhe Besimtarëve të Devotshëm të
Kishës Ortodokse në Amerikë
Pashka 2013**

"Ne festojmë vdekjen e vdekjes dhe mundjen e ferrit, fillimin e një jete tjetër që është e pafund dhe me ngazëllim i këndojmë lavdërime Burimit të saj. Vetëm Ai është i Bekuar dhe më i Lavdëruar, Perëndia i Etërve tanë."

(Kanoni i Pashkës, Oda e 7)

Të dashurit e mi në Zotin,

Misteri qëndror i Besimit të Krishterë është Ngjallja e Lavdishme e Zotit, Perëndisë, dhe Shpëtimtarit tonë Jesu Krisht, nëpërmjet të cilës njerëzimit i është ofruar dhurata e një jete tjetër që është e pafund. Kjo mrekulli e jetës hyjnore dhe të përjetëshme u bë për ne në një mënyrë të veçantë, sepse Zoti ynë e kreu atë duke vuajtur vullnetarisht Pësimet e Tij, duke u gozhduar në Kryq dhe duke zbritur në varr dhe në ferr.

Për botën, vuajtja kuptohet si diçka që duhet të shmanget me çfarëdo lloj mënyre. Kryqi është perceptuar si marrëzi, ndërkohë që realiteti i vdekjes injorohet sa më shumë të jetë e mundur. Por Krishti merr mbi veten çdo gjë që bota i frikësohet dhe i përdor ato, jo vetëm për të treguar Lavdinë dhe Fuqinë e Tij, por për ta ndarë atë Lavdi dhe Fuqi me ne. Ai vuan vullnetarisht vuajtjet për të na çliruar nga vuajtjet tona. Ai ngjitet në Kryq për të sjellë gëzim në një botë që është shpesh e hijëzuar në luftë, shkatërrim dhe urrejtje. Dhe Ai me dëshirë të plotë vuan vdekjen në mënyrë që Ai të mund ta shkelë atë dhe të tregojë që, në Zotin e Ngjallur, ajo (vdekja), nuk ka fuqi mbi ne.

Përgjatë shërbesave tona të bukura të Pashkës, ne i këndojmë paradoksit të madh të jetës së përjetëshme, zbuluar dhe përmbushur nëpërmjet vdekjes; i vdekjes, veshur me robën e pavdeksisë; i Djellit të Drejtësisë që rrezaton përtej varrit; i vdekjes së shkelur prej vdekjes. Krishti, i Cili është vetë Jeta, vdiq për ne, kështu që ne që jemi të vdekur të mund të jetojmë. Ne nuk u friksohemi më gjërave që bota u frikësohet, sepse ato tashmë nuk kanë më fuqi mbi ne. Ashtu sikundër Shën Joan Gojëarti na kujton në predikimin e tij madhështor të Pashkës, "Asnjë të mos ketë frikë nga vdekja, sepse vdekja e Shpëtimtarit na ka çliruar. Ai i Cili ishte i burgosur i saj, e asgjësoi atë. Me zbritjen e Tij në ferr, Ai e robëroi atë."

Le të gëzohemi pra, në Zotin e Ngjallur dhe të bëhemi të fortë për t'u bërë ballë betejave tona me kurajo dhe shpresë, duke ditur se Zoti është gjithmonë me ne. Duke festuar ditën e bardhë dhe të gëzueshme të Ngjalljes së Tij, le të thërrasim me Apostol Pavlin, "O vdekje, ku është thumbimi yt? O ferr, ku është fitorja jote?" (1 Korinthenëve 15:55). Dhe le të marrim pjesë në Darkën e Pavdekshmërisë, Festën e Besimit, me gëzim dhe falenderim.

Me dashuri në Zotin e Ngjallur,
+ Tikoni
Kryepeshkop i Uashingtonit
Mitropolit i Gjithë Amerikës dhe Kanadasë

